

היו זמנים...

בלדה לצריף השוודי

עם קום המדינה הובאו ארצה כמה מאות מבני עץ מתוצרת שוודיה. אלה הגיעו מפורקים לחלקי המבנה השונים והוקמו על ידי כח עבודה מקומי (עולים חדשים לרב). כלול בחבילות הרכיבים היה גם חומר בידוד שאנשי הסוכנות חשבו אותו כמיותר בתנאים "החמים" של הארץ והמבנים הוקמו ללא בידוד בקירות ובגג אשר כוסה על ידי רעפים מקומיים. כל שאר המרכיבים הוקמו כפי שסופקו: חלונות, דלתות וכו'. הצריפים לא נצבעו ונשארו בצבע היסוד המקורי. בקיבוצים לא הורכבו שירותים והמבנים שירתו בעיקר את האוכלוסייה הראשונה, החלוצים, עד שהסוכנות סיפקה מגורי קבע.

במקור

התאמה

בבית העמק הוקמו ארבעה מבנים, כלומר 16 חדרים, במקום בו עומדות היום הקרווילות. בשנות ה 60 כל שני חדרים צורפו יחד, הוכנסו שירותים ומטבחון הוקם בתוספת בכניסה. דירות אלה היו בין הראשונות שהותאמו ללינה המשפחתית: חדר אחד היה 'סלון' שכלל בתוכו לינת הורים, החדר השני יועד לילדים.

במרוצת הזמן, המשפחות עברו לשיכון קבע, הצריפים התמלאו במתנדבים וזמניים, כיסוי הגגות הוחלף, מבנה אחד נשרף ולאחר שנים של הזנחה הבתים סולקו.

ב 2007, כמה ימים לפני ההריסה וניקוי השטח, כל דיירי צריפים השוודיים שעוד
חייו, הצטלמו. מכל אלה רק שישה אתנו היום...

עד 120...

ארכיון בית העמק ליקט וערך – פרדי כהנא